

6. Super D. E. and Crytes J. O. Appraising vocational fitness (2nd ed). - New York: Harper and Row, 1962.

9. Super D. E. Psychology of careers. - New York: Harper and Row, 1957.

10. Becker H. E. and Strauss A. L. Careers, Personality and Adult Socialization, Am. J. Sociology, 62 (1956), 253-263.

11. Holland J. L. and Nichols R. C. The Development and Validation of an Indecision Scale: The Natural History of a Problem in Basic Research, J. Counselling Psychology, 11 (1954), 27-34.

12. Ginzberg E. Toward of Occupational Choise, Occupations. April, 1952, 491-494.

K R O N I K A

Vytautas Bernotas

DUOMENYS APIE SPECIALIZUOJOS TARYBOS DARBĄ

Vilniaus universitete pedagogikos mokslų kandidato moksliniam laipsniui teikti 1978 m. gegužės 5 d. įkurta Specializuota taryba, veikianti prie pedagogikos katedros. Šioje taryboje iki 1990 m. gruodžio 30 d. buvo ginamos 128 disertacijos (dvi iš jų daktaro laipsniui gauti), kitos kandidato; 89 iš mūsų respublikos ir 39 iš kitų respublikų (Latvijos, Estijos, Baltarusijos, Rusijos, Tadžikijos). Gintų disertacijų skaičius atskirais metais parodytas lentelėje:

Metai	1978-1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987
Disertacijų skaičius	13	12	10	12	6	11	10	9	11
	1988	1989	1990						
	12	7	15						

Nuo 1980 m. sausio 1 d. ginti buvo pateiktos disertacijų

iš šių mokslo įstaigų:

- Vilniaus universiteto - 38,
- Vilniaus pedagoginio instituto - 24,
- Kauno technologijos universiteto - 8,
- Lietuvos mokslų akademijos - 4,
- Lietuvos pedagogikos mokslinio tyrimo instituto - 1,
- Vytauto Didžiojo universiteto - 1,
- Kauno medicinos akademijos - 1,
- Vilniaus technikos universiteto - 1,
- Šiaulių pedagoginio instituto - 1,
- Lietuvos kūrėjų kultūros instituto - 1,
- Latvijos universiteto - 16,
- Tartu universiteto - 3,
- Minsko pedagoginio instituto - 6,
- Permės politechnikos instituto - 1,
- Odesos universiteto - 1,
- Kuliavo pedagoginio instituto (Tadžikija) - 1,
- Baltarusijos universiteto - 5,
- Permės pedagoginio instituto - 2.

Pagal profesiją disertacijas gynė 102 aukštųjų mokyklų dėstytojai ir mokslo darbuotojai, 23 mokytojai ir 3 kitų sričių darbuotojai.

Disertacijų tematika įvairi:

- 37 disertacijos nagrinėja aukštųjų mokyklų pedagogiką,
- 32 - auklėjimo teoriją ir metodiką,
- 19 - didaktiką,
 - 6 - lietuvių kalbos ir literatūros metodiką,
 - 9 - pedagogikos istoriją,
 - 6 - ikimokyklinio auklėjimo pedagogiką,
 - 4 - proftechinės mokyklos pedagogiką,
 - 4 - profesinį orientavimą,
 - 4 - mokyklotyrą,
 - 2 - kvalifikacijos kėlimo metodiką,
 - 2 - delinkventinę pedagogiką,
 - 1 - ganybinę pedagogiką,
 - 2 - amžiaus tarpinių pedagogiką.

Daugiausia disertacijų apibūta iš aukštojo mokyklos pedagogikos. Tai patysinti nauji ir labai reikalingi tyrimai. Daugiausia šias problemas gyvildena Kauno technologijos univer-

siteto dėstytojai bei Vilniaus universiteto aspirantai, vadovaujami prof. L. Jovaišos. Šioje taryboje pedagogikos mokslų kandidato disertacijas gynė ir Vilniaus universiteto pedagogikos katedros bei kitų katedrų dėstytojai - S. Valatkienė, B. Počiūtė, I. Dagytė, G. Purvanockienė, R. Paulauskas, V. Aramavičiūtė (daktaro) ir kt.

Juozas Vaitkevičius

VU PEDAGOGIKOS KATEDROS RYŠIAI SU KITŲ ŠALIŲ MOKŠTOSIOMIS MOKYKLOMIS

Mokslas negali sparčiai plėtotis, jeigu mokslo įstaiga, mokslininkas neturi plačių ryšių su kitomis mokslo įstaigomis, mokslininkais. Mokslininkų ryšiai, jų kontaktai, mokslinės diskusijos - būtina mokslo progreso sąlyga.

Tai suprasdami Universiteto pedagogikos katedros dėstytojai, profesoriai visada stengėsi užmegzti ir palaikyti kuo platesnius ir glaudesnius ryšius su kitų šalių giminingomis mokslo institucijomis, mokslininkais.

Deja, asmenybės kulto laikmetis visoje TSRS tvirtai užtrenkė duris į pasaulį visiems, tarp jų ir mokslininkams. Todėl ir Universiteto pedagogikos katedros dėstytojai ilgą laiką tegalėjo žvalgytis tik į TSRS atitinkamas mokslo įstaigas. Tuo metu buvo palaikomi ryšiai su Leningrado, Maskvos mokslo įstaigomis konsultacijų, konferencijų, disertacijų rengimo bei jų gynimo ir kitomis formomis. Bet tai buvo epizodiniai ryšiai.

Šeštojo dešimtmečio pabaigoje sistemingi ryšiai užsimezgė tarp Lietuvos, Latvijos ir Estijos pedagogų-istorikų, tyrinėjančių savo respublikų mokyklų ir pedagoginės minties raidą. Ir nors šiems tyrimams Maskva nebūnai pritarė, tačiau darbas vyko. Buvo sistemingai organizuojami seminarai, konferencijos, rašomi straipsniai, leidžiami rinkiniai (konferencijų medžiaga).

Šie ryšiai pagyvėjo, bendradarbiavimo tematika išsiplėtė po to, kai 1978 m. prie mūsų katedros buvo įsteigta aspirantūra ir Specializuota taryba kandidato moksliniam laipsniui teikti. Vėliau į šios tarybos sudėtį įėjo ir Latvijos universiteto pedagogikos katedros atstovai. Buvo svarstomos ir ginamos disertacijos ne tik iš Lietuvos, bet ir iš Latvijos, Estijos ir